

Táto kniha ťa naučí vyskočiť a pristáť aj bez padáka! ★

David Walliams

OPERÁCIA BANÁNY

TAJNÉ

OPERÁCIA BANÁNY

Od Davida Walliamsa sme vydali

CHALAN V SUKNI
BABKA GAUNERKA
PÁN SMRAĐOCH
DIABOLSKÁ ZUBÁRKA
DEDKOV VELKÝ ÚTEK
KRYSBURGER
MALÝ MILIONÁR
HNUSNÁ TETA BERTA
POLNOČNÁ BANDA
OBLUDA Z LADU
TATKO ZA MREŽAMI
NIEŠO
BEŠTIA Z BUCKINGHAMU
SLIZ
NAJHORŠIE DETI NA SVETE 1
NAJHORŠIE DETI NA SVETE 2
NAJHORŠIE DETI NA SVETE 3
NAJHORŠÍ UČITELIA NA SVETE
NAJHORŠÍ RODIČIA NA SVETE

Pripravujeme
MEGAMONŠTRUM

a ďalšie a ďalšie...

David Williams

TAJNÉ

OPERÁCIA BANÁNY

Ilustroval Tony Ross

slovar

***Ďakujem Julie a jej rodine za to, že vymysleli gorilie meno Gertrúda.
Prostredníctvom portálu charitatívnych organizácií Comic Relief
a BBC Children in Need som zorganizoval súťaž o najkrajšie
meno pre hlavnú postavu knihy. Julie ju vybrala. Ďakujem
aj všetkým ostatným, ktorí sa do súťaže zapojili.***

David Walliams

Text © David Walliams 2020

Illustrations © Tony Ross 2020

Cover lettering of author's name © Quentin Blake 2010

David Walliams and Tony Ross assert the moral right to be
identified as the author and illustrator of this work.

Translation © Michaela Hajduková 2022

Slovak edition © Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o.,
Bratislava 2022

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto knihy sa nesmie
reprodukovať ani šíriť v nijakej forme ani nijakými prostriedkami,
či už elektronickými, alebo mechanickými, vo forme fotokópií či nahrávok,
respektíve prostredníctvom súčasného alebo budúceho informačného systému
a podobne bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa.

Z anglického originálu David Walliams: *Code Name Bananas*,
ktorý vyšiel vo vydavateľstve HarperCollins Childrens Book,

London 2020, preložila Michaela Hajduková.

Zodpovedná redaktorka Anna Šikulová

Editorka Katarína Škorupová

Sadzba a zalomenie ITEM, spol. s r. o., Bratislava

Tlač KASICO, a. s., Bratislava

ISBN 978-80-556-5152-1

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

www.slovart.sk

Venujem Jamesovi a Sophie,

S láskou,

David x

CLASSIFIED

POĎAKOVANIE

RÁD BY SOM POĎAKOVAL

ANN-JANINE
MURTHAGOVEJ

mojej
vydavateľke

CHARLIEMU
REDMAYNOVI

generálnemu
riaditeľovi
HarperCollins

TONYMU ROSSOVI

môjmu
ilustrátorovi

PAULLOVI STEVENSOVI

môjmu literárnemu
agentovi

HARRIET WILSONOVEJ

mojej redaktorky

KATE BURNSOVEJ

editorke

TAJNÉ

TAJNÉ

VAL BRATHWAITOVEJ

kreatívnej riaditeľke

SAMANTHE STEWARTOVEJ

šéfredaktorke

ELORINE GRANTOVEJ

zástupkyni umeleckej
riaditeľky

KATE CLARKOVEJ

grafickej
upravovateľke

MATTHEWOWI KELLYMU

Grafickému upravovateľovi

SALLY GRIFFINOVEJ

grafickej
upravovateľke

GERALDINE STROUTOVEJ

mojej PR manažérke

TANYI HOUGHAMOVEJ

editorke audioknihy

David Walliams

LONDÝN

December 1940 Druhá svetová vojna

TAJNÉ

Veľká Británia už viac ako rok bojuje
v krutej vojne proti nacistickému Nemecku.
Práve vrcholia nálety na Londýn, známe
pod názvom Blitz (Blesk), bomby padajú
na mesto ako dažďové kvapky. Ľudia žijú
celé dni a noci v ustavičnom strachu.

Aj zvieratá, najmä zvieratá
v **LONDÝNSKEJ ZOO**.

V našom príbehu vystupujú:

ERIK

Malý hanblivý jedenástročný chlapec. Odstávajú mu uši a nosí okuliare s prasknutým sklom. Erik podobne ako mnohé iné deti v tých časoch zažil čosi hrozné. Osirel. Bol z neho smutný, uzavretý chlapec, sirota. Jediné, čo mu vedelo zlepšiť náladu, boli návštevy **LONDÝNSKEJ ZOO**. Medzi ním a jedným obrovským chlpatým tvorom sa totiž zrodilo mimoriadne priateľstvo. O tomto tvorovi vám už o chvíľu porozprávam.

STRÝKO SID

Sid, Erikov prastrýko, je najstarším ošetrovateľom v **LONDÝNSKEJ ZOO**. Pracuje tam tak dlho, že už si ani sám nepamätá, kedy nastúpil. Na začiatku prvej svetovej vojny sa s mnohými ďalšími mužmi dal zverbovať do armády. Hneď v prvý deň na francúzskom bojisku šliapol na mínu a prišiel o obe nohy. Teraz chodí na kovových protézach, ale jeho bojovného ducha nič nezastaví. Za víťazstvo nad fašistami by položil aj život. Rád by sa stal hrdinom.

STARÁ MAMA

Zo starej mamy ide strach. Od hlavy po päty je celá v čiernom, čierne má aj topánky, kabát, čierny má aj plochý klobúk zvaný pilulka. Babka nepočuje, preto sa ani nepohne bez načúvacieho lievika. Zároveň ho používa ako zbraň na odháňanie ľudí, ktorí jej prídu do cesty. Keď Erikovi zomreli rodičia, vzala ho k sebe. Erik ju nadovšetko ľúbi, ale je veľmi prísna a nežije sa s ňou najľahšie.

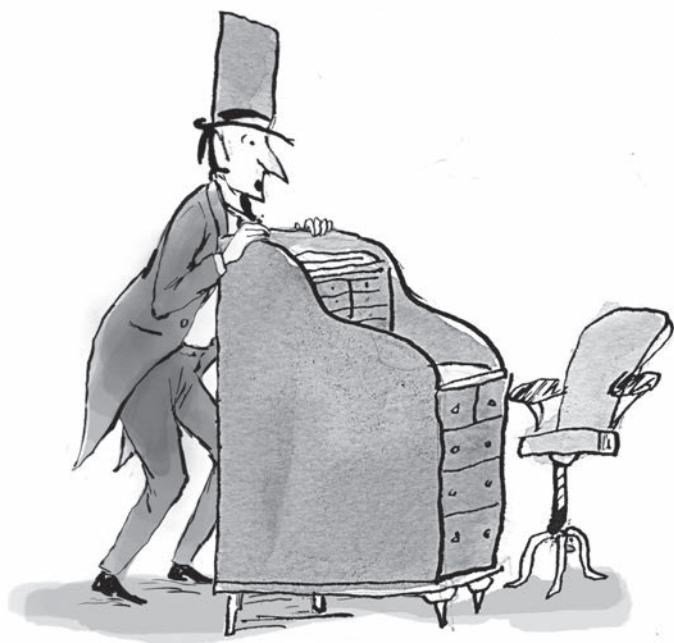
BESSIE

Žena so širokým srdcom, prekypuje láskou a na perách jej stále hrá úsmev. Pracuje ako lekárka v londýnskej vojenskej nemocnici. Dňom i nocou sa stará o ranených vojakov. Bessie a Sid sú susedia, obaja bývajú v malých radových domčekoch. Plot, ktorý oddeľuje ich záhrady, zničili pri bombardovaní. Bessie tak môže navštíviť Sida, kedykoľvek sa jej zažiada.

NINA - PRÍSLUŠNÍČKA PROTILETECKEJ OBRANY

Nina patrí k stovkám príslušníkov protiletectvej obrany v Londýne. Vždy, keď sa zjavia nacistické bombardéry, vyrazí do ulíc. Uistí sa, že po každom zvukovom signáli protiletectvej obrany Londýňčania zmiznú z ulíc do úkrytov. Nina, neúnavná žena, najradšej všetkých diriguje a táto práca je pre ňu ako stvorená.

OTO ODMERANÝ

Oto Odmeraný je riaditeľom **LONDÝNSKEJ ZOO**. Informácia, že nemá rád zvieratá, preto človeka dosť prekvapí. Zo živých tvorov všetkých veľkostí a tvarov mu priam behá mráz po chrbte. Žije v neprestajnom strachu, že ho nejaké zviera oslintá, pohryzie, ba čo horšie, ociká. A tak sa väčšinou ukrýva vo svojej kancelárii, čo najďalej od tých hrozivých príšer. Správa sa povýšenecky, navyše používa snobské slová, akoby sa narodil v kráľovskom paláci.

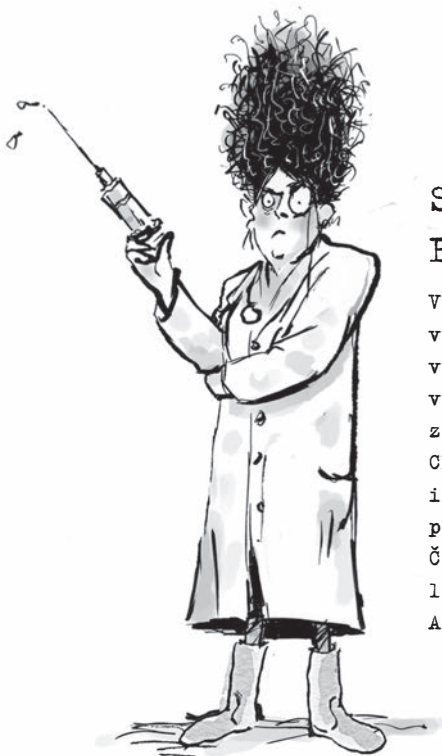
DESIATNIK OŠUMELÝ

Tento starý vojak bojoval ešte v prvej svetovej vojne. Teraz pracuje ako nočný strážca v **LONDÝNSKEJ ZOO**. Veľké husté fúzy, na hlave plechová prilba, hrud' plná vyznamenaní, a čo je najdôležitejšie, puška cez plece. Má príkaz odstrelit' všetky nebezpečné zvieratá, ktoré utekajú zo zoo počas nočných bombových útokov.

SLEČNA BRUČANSKÁ

Vysoká tučná žena pracuje v **LONDÝNSKEJ ZOO** ako veterinárka. Volajú ju vždy, keď treba znieť zo sveta nejaké zvieratko. Chodí vyzbrojená injekciou s jedom a svoju prácu priam zbožňuje. Čím väčšie zviera, tým lepšie. Odporná osoba! Ani nerozpráva, iba vrčí.

HELENA A BERTA

Záhľadné staršie dvojčatá. Vlastnia penzión v prímorskom mestečku Bognor Regis. Do penziónu s názvom **Vyhliadka na útese** však už celé roky nevškročila ani noha. Čo tam teda porába zvláštna dvojica? Nuž, možno elegantné dámy skrývajú vnútri niečo temné.

KAPITÁN BODÁK

Bodák, elegantný, ale neľútostný veliteľ nacistickej ponorky. Na supertajnú misiu ho vyslal sám Adolf Hitler, obávaný vodca, ktorý prebral moc v Nemecku. Súčasťou misie bola aj spomínaná ponorka, umiestnená pri južnom pobreží Veľkej Británie, kde čakala na svoju chvíľu. Ak bude Bodákova misia úspešná, vo vojne nastane dramatický zvrat, ktorý Nemcom zabezpečí isté víťazstvo.

WINSTON CHURCHILL

Britský predseda vlády, objemný plešivejúci pán, vždy v bezchybnom obleku s vestou, motýlikom a elegantným plsteným klobúkom s preliačeným stredom. Winston Churchill je známy svojimi plamennými prejavmi, neuveriteľným odhodlaním a láskou k brandy a cigarám, mnohí ho dokonca považujú za jediného vodcu, ktorý dokáže doviest Britániu k víťazstvu nad fašizmom atď., atď...

GORILA GERTRÚDA

Gertrúda je jedno z najstarších zvierat v **LONDÝNSKEJ ZOO**, aj najobľúbenejšou atrakciou. Deti zbožňujú jej husárske kúsky, ona sa zasa rada predvádza pred ľuďmi, a všetko len za jeden či dva banány. Najradšej prdí ústami. Gertrúda sa veľmi spriatelila najmä s jedným dieťaťom. S ktorým? Nuž, s chlapcom s prasknutými okuliarmi - s Erikom.

REGENTSKÝ
PARK

KATEDRÁLA
SVÁTÉHO PAVLA

DOM STAREJ
MAMY

DOWNING
STREET 10
[SÍDLO
PREMIÉRA]

LONDÝNSKY
MOST

HYDE PARK

LONDÝNSKÁ
ZOO

JAZERO
SERPENTINE

WESTMINSTERSKÉ
OPÁTSTVO

STANICA
VICTORIA

PARLAMENT

ELEKTRÁREŇ
BATTERSEA

VAUXHALLSKÝ
MOST

PARK CLAPHAM COMMON

DOM STRÝKA
SIDA

DOM BESSIE

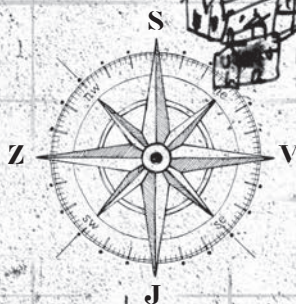
STANICA METRA
CLAPHAM
COMMON

STANICA METRA
BLACKFRIARS

TOWERSKÝ
MOST

PRÍSTAV

PSÍ
OSTROV

MAPA

TAJNĚ

LONDÝNA

MAPA

TAJNÉ

LONDÝNSKEJ ZOO

MIERKA 50 m

VRCH PRIMROSE
HILL

SEVERNÝ
VCHOD

CESTA PRINCA ALBERTA

REGENTSKÝ KANÁL

ŽIRAFY

HROCHY

SLONY

KOZY

VOLIÉRA

HLAVNÝ
VCHOD

RIADITEĽS

MEDVEDE

AKVÁRIUM

1. ČASŤ

SPRÁVNÝ ČAS NA ODVAHU

CB

TAJNÉ

TAJNÉ

1.

KAPITOLA

CINGI-LINGI

Život.

Láska.

Smiech.

Celý svet sa ponoril do hrozitánskej vojny a tie tri slová hore sa stali najdôležitejšie. Ešte nikdy neboli také dôležité.

Veľmi dôležité sú aj v našom príbehu.

Začína sa jedného mrazivého rána v Londýne v roku 1940. Presnejšie, v **LONDÝNSKEJ ZOO**. Malý chlapec práve na niečo prišiel. Na niečo, vďaka čomu sa po veľmi dlhom čase schuti zasmial.

„HA! HA! HA!“

Erik je sirota, má jedenásť rokov. Na svoj vek je nízky a odstávajú mu uši. Má nepríjemný pocit, akoby sa

každý pozeral len *naňho*. Nosí okuliare, jedno sklo má prasknuté a peniaze na opravu nemá.

Hneď ako zazvoní na koniec vyučovania, vybehne zo školskej brány tak rýchlo, ako mu malé nohy stačia. Neznáša školu, pre odstávajúce uši sa k nemu správajú otrasne a dostal prezývku Ucháň.

Stará mama Erikovi jasne prikázala, aby sa zo školy ponáhlal rovno domov. Nevedel však odolať a vybral sa domov okľukou. Kráčal po uliciach, obchádzal hrbý rozvalín. Vo vrakoch fašistických lietadiel, zhorených poschodových autobusov či v zbombardovaných budovách by určite našiel veľa zaujímavých vecí, Erik sa však nedal zlákať. Nie veru. Ponáhlal sa totiž na najlepšie miesto na svete. Do **LONDÝNSKEJ ZOO**.

Okrem všetkých zvieracích obyvateľov bolo v zoo skvelé ešte aj to, že tam Erik mohol chodiť ZADARMO. Jeho strýko tam totiž pracoval ako ošetrovateľ. Strýko Sid bol vlastne strýkom Erikovej mamy, ale Erik starého pána tiež oslovoval strýko. Niekedy Sidovi pomáhal pri práci. To mal zo všetkého najradšej. Aj on by chcel raz byť ošetrovateľom. Podľa Erika sú zvieratá milšie ako ľudia. Ani jedno zviera sa mu nevysmievalo, že mu odstávajú uši. Niektorým dokonca odstávali rovnako ako jemu. No všetky boli svojím spôsobom krásne.

Erik rád zvieratá krmil, umýval,
 neprekážalo mu ani čistenie kliebok.
 Sloní trus niekedy vážil
 aj tonu a vyhá-
 dzať ho lopa-
 tou z kliebky
 bola práca aj pre
 dvoch.

SPRIEVODCA ZVIERACÍM TRUSOM

.....

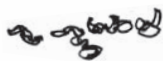
MRAVEC

~ ~ ~

PIRAÑA

~ ~ ~ ~ ~

ŠKORPIÓN

TUČNIAK

PÁSAVEC

ZEBRA

TIGER

GORILA

ŤAVA

NOSOROŽEC

SLON

Strýko Sid vedel Erika prepašovať do zoo cez služobný vchod. Nemusel platiť šesť pencí – to bolo pre chlapca hotové bohatstvo. Erik totiž nemal ani pencu, nieto šesť.

A tak každý deň presne o štvrtej stál pri služobnom vchode.

Potajomky, ako pri vojenskej operácii, trikrát zaklopal.

KLOP! KLOP! KLOP!

Potom ticho čakal, až kým nezačul: „Hu-húúúú.“ To strýko Sid napodobňoval sovú. Húkanie znamenalo, že vzduch je čistý. Hneď nato chlapec začul prichádzať starého pána. Sid mal kovové nohy. O tie svoje prišiel v prvej svetovej vojne. Keď Sid kráčal, bolo počuť samé:

CINK! CRNK! CVENK!

„Heslo!“ šepol starký ukrytý z druhej strany brány.

„**Cingi-lingi!**“ zaznela odpoveď.

„Ha-ha!“ Sid s chichotom otváral bránu. „No pod! Rýchlo!“

Heslo sa každý deň menilo. Erik ustavične vymýšľal niečo nové, aby strýka rozosmial.

Medzi ich najobľúbenejšie heslá patrili:

DELO SA ROZLETELO. **VČELA TI ULETELA.**

MRAVCE DRAVCE.

ABECEDA ZJEDLA DEDA.

SLON POČÚVA GRAMOFÓN.

TELA ŽERIE VELA.

EVA SPIEVA.

ČÁRY-MÁRY FŇUK!

MUCHA Z BRUCHA

RYBY ROBIA CHYBY.

„Ďakujem, strýko Sid.“

„Ako bolo dnes v škole?“ opýtal sa strýko. Každý si hneď myslel, že tí dvaja sú rodina. Aj Sid bol nízky a odstávali mu uši. Mal však husté hrubé obočie a ešte hustejšiu bradu. V tom sa Erik naňho až tak nepodobal. Na protézach sa Sid pohyboval dosť potácavo. Vyzeralo to, akoby sa mal každú chvíľu prekoprcnúť.

„Neznášam školu!“ zavrčal chlapec.

„Že sa vôbec pýtam!“

„Deti sa mi vysmievajú, lebo mi odstávajú uši!“

„Podľa mňa ich máš úplne normálne!“ Starý pán prehmatával Erikove odstávajúce uši. Erik sa rozosmial.

„Ha! Ha!“

„Nedovoľ tyranom, aby ťa zlomili. Dôležité je to-
to,“ Sid si poklepal po hrudi. „Si **úžasný** chlapec.
Nezabúdaj na to!“

„Budem sa snažiť.“

„Nemáš v škole nejakého kamaráta?“

„Ani nie,“ odvetil chlapec smutne.

„Ale ja viem, že tvojimi kamarátmi sú všetky
zvieratá tu, v zoo. Majú ťa rady tak ako ty ich.“

Erik objal Sida okolo pása, hlavu si pritlačil
na jeho veľké okrúhle brucho.

„Uch!“ vykrikol Sid a zamával rukami ako
tučniak, ktorý chce vzlietnuť.

„Prepáč, strýko, vždy zabud-
nem na tie tvoje protézy...“

„Nič to, aspoň ma budeš
môcť dať do zberu, keď
zomriem,“ žartoval Sid.

Erik sa usmial. „Si ty ale vtipkár.“

„Človek sa musí smiať a žartovať aj v čase vojny. Ved' za to bojujeme, nie je tak?“

„Nikdy som o tom takto nerozmýšľal,“ zauvažoval chlapec. „Ale máš pravdu, strýko Sid. S čím ti dnes treba pomôcť?“

„Si zlatý, no všetky klietky som už vyčistil. Len choď a zabav sa.“

„Ďakujem, vždy sa tu zabavím.“

„Zvieratá ťa po včerajšku určite rady uvidia.“

Chlapec hneď vedel, čo má na mysli. Včera na Londýn dopadlo najviac bômb. Nemecké letecké sily Luftwaffe spustili na mesto najhoršie bombardovanie od začiatku vojny.

„Hneď po poplachu som zobudil babku. Už dobre nepočuje.“

„Viem, viem, je hluchá ako poleno.“

„Bol som v pyžame a babka v nočnej košeli, bežali sme k stanici metra **BLACKFRIARS**. Strávili sme noc priamo na nástupišti a s nami stovky iných ľudí.“

„A aké to tam bolo?“ zaujímalo strýka. „Stavím sa, že tam bol hluk a ruch.“

„A smrad. Už som zažil aj príjemnejší nocľah.“

„To verím, ale aspoň ste boli aj so starou mamou v bezpečí.“

„A kde si sa ukryl ty?“

„Ja? Nuž, keď mi z protileteckej obrany nariadili, aby som sa skryl do bunkra, utekal som do zoo. Musel som sa predsa postarať o zvieratá. Utišiť ich.“

Chlapec si predstavil, ako asi trpeli. Zamračil sa.

„Ako to znášali?“

„Robil som, čo sa dalo, ale bomby padali jedna za druhou. **Bum! Bum! Bum!** Obávam sa, že tvoja priateľka to znáša najhoršie. Výbuchy pri bombardovaní jej robia veľmi zle. Bola ako zmyslov zbavená.“

Chlapec so strachom prelgol.

„Idem radšej rovno za ňou.“

„Chod'. Viem, že ju nik nerozveselí tak ako ty.“

Starký postrapatil Erika a chlapec sa rozbehol za priateľkou.

Pre Erika bola **LONDÝNSKA ZOO** krajina zázrakov. Ešte nikdy nebol mimo Londýna, ale na týchto pár hektároch veľkomesta žilo obrovské množstvo čarovných tvorov z celého sveta.

Jedno zviera mal však Erik zo všetkých úplne najradšej.

To zviera sa volalo Gertrúda.

Gorila Gertrúda.

2.	KAPITOLA
ZMÄTOK	

TAJNÉ

Na Gertrúde bolo najzvláštniešie, že vyzerala aj nevyzerala ako človek. A to všetko naraz.

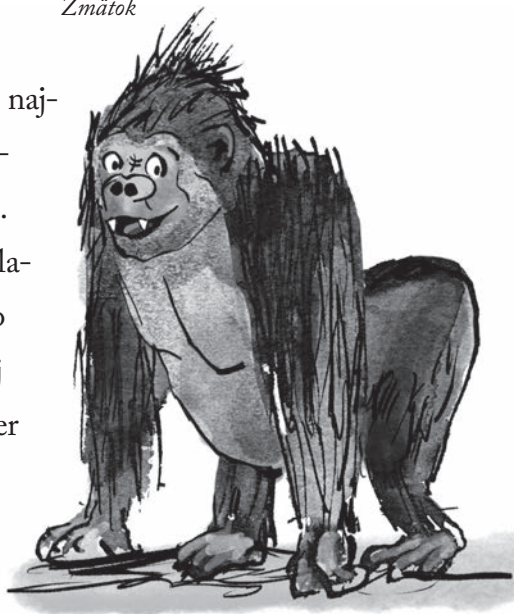
Na celom tele mala hustú čiernu srst', akoby si obliekla hrubizný kožuch. Mala obrovskú hlavu s klenutým čelom takým vysokým, ako bola dĺžka jej tváre. Po bokoch hlavy tesne nad očami trčali dve neobyčajne veľké ušiská. Gorily mávajú malé uši, ale Gertrúda ich naozaj malé nemala. Možno práve preto si ju chlapec tak oblúbil. Alebo pre jej teplé oči farby zázvoru, ktoré milo žiarili.

Jej široký vráskavý nos vyzeral ako nos starej dámy. Veď Gertrúda aj bola stará dáma. Mala päťdesiat rokov a to je na gorilu dosť. Ale keď otvorila papuľu, nepôsobila ako milá starenka, to veru nie.

TESÁKY!

Gertrúda mala naj-
úžasnejšie tesáky –
dva hore a dva dolu.

Ani jej predné la-
by nevyzerali ako
ruky jemnej starej
dámy. Boli takmer
také široké ako
zadné laby, a tie
zadné mala te-

da riadne širokánske. Okrem toho mala brušisko
veľké ako sud. Erik mal na svojej najlepšej pria-
teľke najradšej chodidlá a dlane. Vyzerali takmer
tak isto ako jeho, no s tým rozdielom, že boli

OBROVITÁNSKE.

Gertrúda bola najväčšia opica v **LONDÝNSKEJ ZOO**, bola však aj najnežnejšia. Občas jej do klietky vletel vrabček a posadil sa jej na hlavu. Povedali by ste si, že gorila svojou neuveriteľnou silou nevítaného návštevníka rozpučí v dlani. Ale Gertrúda nie. Tá sa k vtáčikovi správala ako k dieťaťku. Nežne ho podržala na dlani a hladkala ho. Možno aj napodobnila vtáacie zvuky.

„ČVIRIK! ČVIRIK!“

Potom drobné stvorenie pobozkala na zobáček.

„*CMUK!*“

A to všetko úžasne pôsobilo na ľudí, ktorí sa zhromažďovali pred Gertrúdinou klietkou. Gorila bola totiž

HVIEZDOU LONDÝNSKEJ ZOO.

Keď je človek sirota, najhoršie je, že mu chýba objatie. Erik prišiel o ocka a mamu počas vojny. Tí sa veľmi radi objímali. Niekedy sa objímali aj s Eri-

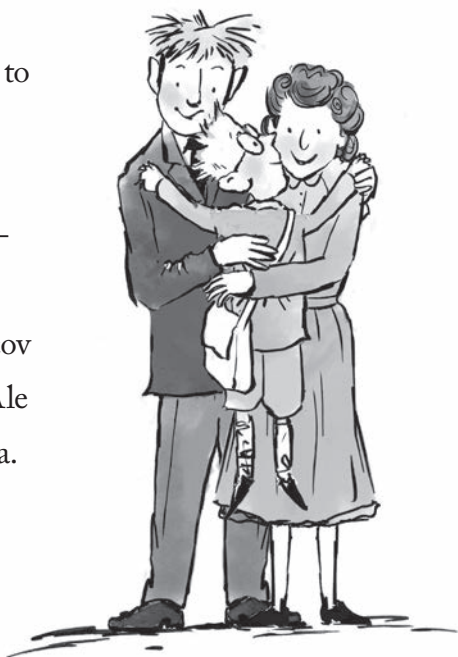
kom uprostred. Volali to
RODINNÉ OBJATIE.

Erik mal tieto **RO-
DINNÉ OBJATIA** najrad-
šej zo všetkého. Láska
a prítulnosť oboch rodičov
mu dávali pocit istoty. Ale
vojna ich od seba odtrhla.

Navždy.

Vedel, že už tento
pocit nikdy nezažije.
Keď pozeral cez mreže

do Gertrúdinej kliecky, želal si, aby sa mohol pri-
čarovať dovnútra. Gorila by ho obrovskými laba-
mi objala a tuho stisla. Gertrúda bola taká veľká
ako jeho otec a mama dokopy. **RODINNÉ OBJATIE**
s gorilou by bolo úžasné. Tým si bol Erik celkom
istý.

TAJNÉ

3.

KAPITOLA

TAJNÉ TRIKY

Erik prechádzal od jedného zvieraťa k druhému, až nakoniec došiel ku kletke najlepšej priateľky. So smútkom zistil, že Gertrúda sedí v rohu kletky chrbtom k návštevníkom a kýva sa zboka nabok.

To nie je v poriadku.

Niečo je úplne zle.

Gorila zjavne nebola vo svojej koži. Zvyčajne si voľkala a predvádzala sa ľuďom, ukazovala všetky svoje triky, najmä ten s banánom. Či s dvoma. Alebo aj s tromi. Alebo s toľkými, koľko sa jej ich podarilo strčiť do papule. A tú mala riadnu!

Medzi Gertrúdine
najoblúbenejšie
triky patrili:

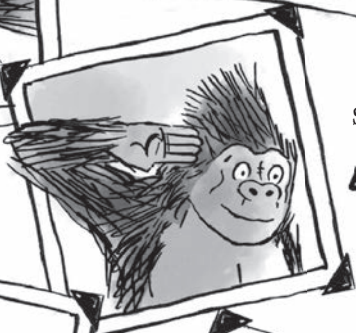
VYPLAZOVAŤ
JAZYK

VRTIEŤ ZADKOM

SALUTOVAŤ

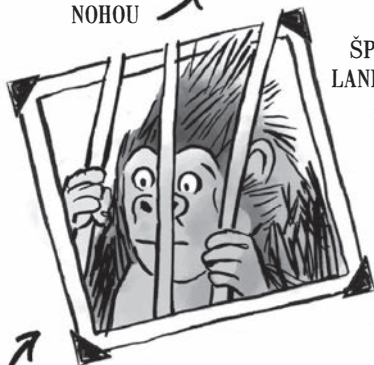
STRKAŤ SI
PRSTY DO UŠÍ

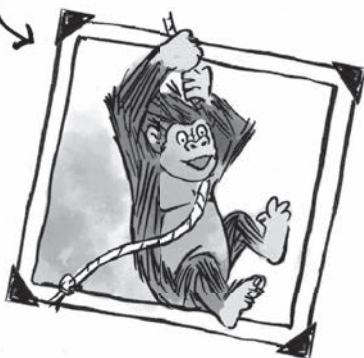
UDIERAŤ
SA DO PRS

JESŤ BANÁN
NOHOU

ŠPLHAŤ SA PO
LANE AKO TARZAN

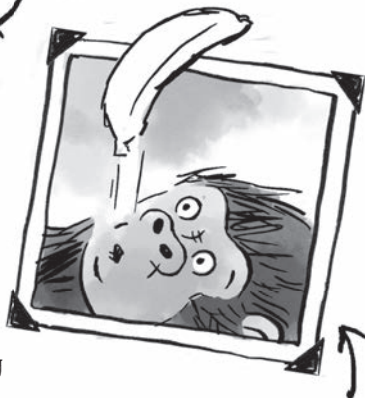

PRITLAČIŤ SI NOS
NA MREŽU KLIETKY

VÁLAŤ MLYNSKÉ KOLÁ

KRÁĽOVSKY ZAMÁVAŤ
DAVU PRED KLIETKOU

VYHODIŤ BANÁN NAD PAPULU
A POTOM HO DO NEJ CHYTIŤ

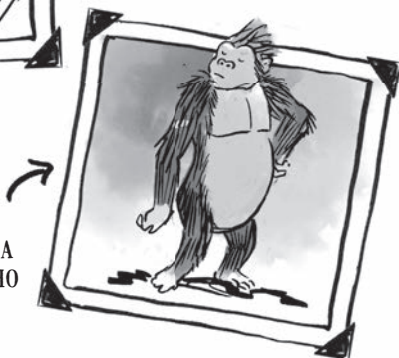

VÁLAŤ SA V SLAME
A HURÓNSKY
SA REHOTAŤ

PREDSTIERAŤ
ŠMYK
NA BANÁNOVEJ
ŠUPKE

NAPODOBŇOVAŤ
CHÔDZU OKOLOIDÚCICH,
PREDOVŠETKÝM RIADITEĽA
ZOO, PÁNA OTA ODMERANÉHO

Erik sa na svoju smutnú priateľku nemohol ani len pozrieť. Včerajšie bombardovanie ju zjavne vyľakalo na smrť. Ľudia okolo klieťky mrmlali a hundrali.

„Za toto sme zaplatili toľké peniaze?“

„Stará tučná gorila!“

„Strata času!“

Erik sa nevedel predrať cez ľudí, a tak sa postavil na lavičku a zakričal: „GERTRÚDA!“

Keď gorila začula priateľský hlas, prestala sa kývať zboka nabok a postavila sa. Skočila na lano a pomocou rúk a nôh sa ľahko rozhojdala. Keď bola najvyššie, zbadala nad hlavami ľudí chlapcovu hlavu.

„**ÍÍÍ – ÁÁÁ!**“ skríkla. Ten výkrik zaznel ako hrom, no možno povedať,

že to bol

šťastný výkrik.

TAJNÉ

4.

KAPITOLA

ÚSTNY PRD

Všetci sa obzreli – každého zaujímalo, komu sa gorila tak potešila. Erik sa neuveriteľne zahanbil. A keďže naňho všetci zízali, červenal sa ako paradajka.

Nesmelo zakýval priateľke. Dav sa rozostúpil a nechali ho prejsť dopredu.

Gertrúda sa s ľahkosťou spustila po lane a prisackala k Erikovi. Strčil ruku pomedzi mreže.

„Opatrne!“ zakričal ktosi.

„Gorily sú nebezpečné!“ skríkol iný.

„Odšklbne ti ruku, ani sa nenazdáš!“ počoval ho tretí.

Gorila nasledovala chlapca. Strčila labu medzi mreže ako on, len z druhej strany. Dlane sa im takmer dotýkali.

Erik sa usmial a gorila mu úsmev opätovala. Keď videl jej dôverčivý úsmev, rozchichotal sa a aj Gertrúda vyprskla do smiechu.

„Ha-ha!“

„HÍÍ-HAA! HÍÍ-HAA!“

Potom jej chlapec vyplazil jazyk.

Aj gorila vyplazila jazyk.